

ת"פ 41407/10/15 - המאשימה - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל תביעות רמלה נגד הנאשם - סלימאן בלוט

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 41407-10-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' בלוט(עציר)

בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה
בעניין: המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
משטרת ישראל תביעות רמלה ע"י
עוה"ד שלי היאט

נגד

הנאשם - סלימאן בלוט (עציר) הובא
באמצעות שב"ס ע"י עוה"ד משה אלון

גזר דין

כתב אישום

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום שהוגש כנגדו ולכן הורשע בביצוען של העבירות הבאות: התפרצות למקום מגורים במטרה לבצע עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין), תקיפת סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין וכן כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952.

2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם הינו תושב האזור ובמועד הרלוונטי לכתב האישום לא החזיק בהיתר כניסה או שהייה בישראל. בתאריך 19.7.15 בשעה 04:30 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם כשהוא לובש כובע גרב על ראשו לדירת מגורים בתחומי העיר לוד בכך שנכנס לדירה דרך חלון פינת האוכל. בנסיבות אלו, פתח הנאשם את המגירה הצמודה למיטתה של בעלת הדירה (להלן: המתלוננת), והחל לחטט בה. המתלוננת התעוררה מהשינה והבחינה בנאשם. המתלוננת צעקה "גנב גנב" והכתה בגבו של הנאשם אשר בתגובה היכה באמצעות מרפקו במותנה של המתלוננת, הפילה על המיטה ונמלט מהדירה דרך הדלת כשהוא נוטל עימו תיק ובו סך של 3,000 ₪, שרשרת ותליון זהב, זוג עגילים, טלפון מסוג גלקסי 3, כרטיס חיוב ומסמכים שונים.

השתלשלות ההליכים בתיק

3. הנאשם תחילה כפר בכתב האישום ונקבעו מועדים לשמיעת הראיות. בהמשך, הודה בכתב האישום כלשונו, הורשע ועתר לדחיית מועד הטיעונים לעונש על מנת לשקול את האפשרות לצרף את התיק הנוכחי לתיק אחר שהתנהל כנגדו. במסגרת ההודאה של הנאשם בכתב האישום, נערך הסדר בין הנאשם לבין המאשימה ואשר לפיו המאשימה תגביל את עתירתה לעניין העונש ל-20 חודשי מאסר בפועל, כאשר רק 11 מהם יהיו במצטבר לעונש שאותו מרצה כיום והיתרה תהיה בחופף. לפי ההסדר ההגנה תטען לעונש באופן חופשי. כמו כן, הדיונים המשיכו להידחות מעת לעת, במטרה לאפשר לנאשם לצרף את התיק הנוכחי לתיק האחר.

4. לאחר חלוף כשישה חודשים ממועד מתן הכרעת הדין המרשיעה, הנאשם הודיע לבית המשפט שהתיק הנוכחי לא צורף לתיק האחר וביקש לאפשר לו לחזור בו מהודייתו. מאחר ולא שוכנעתי שקיימים טעמים מיוחדים לאפשר את החזרה מההודאה, בקשתו נדחתה (ראו החלטתי בפרוט' מיום 12.12.16).

מתחם העונש ההולם

5. בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

6. הערך החברתי המוגן הנפגע מעבירת ההתפרצות אותה ביצע הנאשם, הינו ערך הפגיעה בקניינו של הפרט - ביתו, המהווה כמעין מבצר אחרון לפרטיותו ותחושת ביטחונו האישי. יפים לעניין זה דברי כב' השופט מלצר, בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אורן ואזנה** [פורסם בנבו] (31.12.08), פסקה 8:

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצת באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם"

7. כמו כן, על מנת ללמוד על מתחם העונש ההולם, אביא להלן דוגמאות מהפסיקה לגבי מדיניות

הענישה הנוהגת:

א. רע"פ 4600/12 יאשיב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.6.12). במקרה זה, המבקש הורשע בעבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות למקום מגורים, גניבה, החזקת כלי פריצה והכשלת שוטר. לחובתו של המבקש שתי הרשעות קודמות בעבירות של העלבת עובד ציבור והחזקת סכין. בית משפט השלום בחדרה השית על המבקש 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו מאחורי סורג ובריח ולא בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה נדחה וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 3073/13 כחלון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.5.13). המבקש התפרץ לדירת מגורים כאשר הוא מצויד במכשיר פריצה ומפתח המותאם לדירה. בית משפט השלום הטיל עליו 11 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי בת"א נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 8671/12 אבו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.12.12). המבקש הורשע בביצוע של העבירות הבאות: התפרצות למקום מגורים, הסתייעות ברכב לביצוע פשע והחזקת סכין. המבקש ביחד עם אחר פרצו לדירה באמצעות מפתח מותאם וגנבו מהדירה כ-95 תכשיטים מסוגים שונים השייכים למתלוננת ולבתה ולשם ביצוע העבירה הסתייעו ברכב. בית משפט השלום בפתח תקווה השית על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז ואשר הפחית את רכיב המאסר בפועל ל-7 חודשים. בקשת רשות ערעור שהוגשה מטעם המבקש לבית המשפט העליון נדחתה ונקבע כי בנסיבות המקרה "אין מדובר כלל בסטיה מרף הענישה הראוי" (פסקה 13 לפסק הדין).

ד. רע"פ 4309/13 בלעום נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.6.13). במקרה זה, המבקש התפרץ לבית ביישוב יד חנה לאחר שפתח את חלון הבית באמצעות מברג וגנב ממנו משחזה ומקדחה. בנוסף, בחיפוש שנערך בביתו, נמצאה מחסנית של נשק ושישה כדורי תחמושת. בית משפט השלום בכפר סבא הטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס. ערעורו לבימה"ש המחוזי במחוז מרכז נדחה, וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהוא הגיש לבית המשפט העליון.

ה. עפ"ג (מחוזי- חיפה) 29350-02-15 שוקר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.4.15):

המערער התפרץ לבית שבתחומי העיר חדרה בכך וניפץ את זכוכית החלון בכוונה לבצע גניבה וכן גנן מן הבית צמיד זהב. בית משפט השלום בחדרה הרשיע את המערער על פי הודאתו ביצוע עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין וקבע כי מתחם העונש ההולם הינו בין 24-6 חודשי מאסר בפועל. בהמשך, הגם שנמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יבצע עבירת פשע ו- 4 חודשי מאסר על תנאי כאמור לבל יבצע עבירת עוון וכן פיצוי בסך

2000 נ. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

ו. ע"פ (חי') 13953-01-16 **בדארנה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.2.16): המערער הודה והורשע על פי הודאתו בעבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין בגין כך שהתפרץ לבית דודו באמצעות מפתח שהשיג מבעוד מועד ונכנס במטרה לבצע גניבה. בתוך כך גנב המערער כסף מזומן בסכום ניכר וכן תכשיטים שונים אותם העביר לנאשם אחר וכאשר בסופו של יום הושב הכסף לידי המתלונן. שירות המבחן בא בהמלצה חיובית נוכח התרשמותו לשיקום, אחריות ולקח מצד המערער הנעדר כל עבר פלילי ולכך המליץ לביטול הרשעתו והטלת של"צ בהיקף של 120 שעות. בית משפט השלום בעכו קבע כי מתחם העונש ההולם הינו בין 6-12 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

ז. עפ"ג (חי') 4003-09-15 **מדינת ישראל נ' ח'טיב** [פורסם בנבו] (31.12.15): המשיב הודה והורשע על פי הודאתו בעבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין. המשיב התפרץ בשעת לילה לדירת מגורים על ידי טיפוס, נכנס דרך חלון המרפסת, שבר חלון חדר השינה ונכנס דרכו בכוונה לגנוב. לבסוף, נתפס המשיב על ידי המשטרה תוך שהוא מתחבא בתוך אחד מארונות הבית. בית משפט השלום בעכו גזר על המשיב 14 חודשי מאסר בפועל וכן הורה על הפעלת מאסר מותנה העומד כנגדו למשך 14 חודשים ואשר ירוצה בחופף וכן 15 חודשי מאסר על תנאי. כמו-כן כשבוע לאחר גזר הדין, בבקשה שהגישה המדינה בגין הפעלת מאסר מותנה נוסף בן 18 חודשים הוחלט כי מתוכו יופעלו אך 6 חודשים כך שבסך הכל ירצה המשיב 20 חודשי מאסר בפועל. המדינה הגישה ערעור על קולת העונש והערעור התקבל כך שמתקופת המאסר המותנה בן 14 חודשים עליו הורה בית משפט קמא כי ירוצה בחופף, ירצה המשיב במצטבר 8 חודשים כך שבסך הכל ירצה המשיב 28 חודשי מאסר בפועל.

ח. עפ"ג (ת"א) 16970-09-14 **מירוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.10.14): המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין. המערער התפרץ לדירה יחד עם אדם וסגר את דלת הכניסה מבפנים, במטרה לבצע גניבה. מהדירה נגנב רכוש רב אשר בסופו של יום הוחזר ברובו למתלונן. בית משפט קמא (כב' השופט דר' שאול אבינור) קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-24 חודשי מאסר ובהינתן הרשעותיו הקודמות מיקמו בחלקו העליון של המתחם וגזר על המערער 20 חודשי מאסר בפועל בגין התיק הנוכחי, זאת נוסף למאסרים מותנים שהופעלו כך שבסך הכל ירצה המערער 38 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי, אשר ראה בהיקף הרכוש שנגנב כמו גם בביצוע העבירה בצוותא כנסיבה לחומרא, נדחה.

8. לאור כל האמור לעיל ובהתחשב בכלל הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובכללן, ביצוע העבירה בצוותא הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה אותה ביצע הנאשם שבפני, נע בין 7 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

9. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את כל השיקולים שלהלן:

א. לחומרא - עברו הפלילי של הנאשם ואשר כולל שבע הרשעות קודמות, לרבות בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירות סמים ועבירות רכוש (ת/1). בנוסף, הרשעתו האחרונה של הנאשם היא ב-ת"פ 51970-08-15 של בית משפט השלום ברמלה (להלן: **הרשעתו האחרונה**). בהרשעתו האחרונה, הנאשם הורשע בריבוי עבירות של כניסה למקום מגורים במטרה לבצע גניבה, גניבה ומעשה מגונה בכוח וכניסה לישראל שלא כחוק (ת/2). בהרשעתו האחרונה הנאשם התפרץ לבית מגורים במטרה לבצע גניבה וביצע מעשה מגונה כלפי בעלת הדירה שהיתה נוכחת בה בעת שנכנס אליה. בעקבות הרשעתו האחרונה, הנאשם נדון לעונש מאסר בפועל של 30 חודשים.

ב. לקולא - הודאה בכתב האישום וחיסכון בזמן שיפוטי, על אף שבשלב מאוחר יותר ביקש לחזור בו מהודאתו ובקשתו נדחתה.

10. הצדדים חלוקים לעניין השאלה אם העונש שיושט על הנאשם בגין התיק הנוכחי צריך שיהיה במצטבר או בחופף לעונש המאסר אותו מרצה כיום, הכל כמובן במסגרת טווח הענישה שלו הסכימו הצדדים ואשר לפיו המאשימה תעתור לעונש מצטבר של 11 חודשים ובעוד שההגנה תטען באופן פתוח.

11. שאלת ההצטברות או החפיפה של עונשי מאסר בפועל, וזאת לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, נדונה ב- ע"פ 7907/14 **ואזנה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.2.15) בפסקאות 8 - 18 לפסק דינו של כבוד השופט מזוז. שם נקבע כי הכלל הוא הצטברות של עונשי מאסר בפועל, במיוחד כאשר מדובר באירועים עברייניים נפרדים ושונים, והחריג הוא חפיפה וזאת רק בהתקיים נסיבות מיוחדות ובכפוף להנמקה מתאימה. על ההלכה האמורה חזר בית המשפט העליון ב-ע"פ 1552/15 **גואל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.6.15) בפסקה 8 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן.

12. האירוע נשוא כתב האישום שבפני הוא אירוע עברייני נפרד מהאירוע העברייני נשוא הרשעתו האחרונה של הנאשם ושבגינו נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל. יוצא מכך, שכל עונש שיושט עליו בגין התיק הנוכחי צריך שיהיה במצטבר לעונש שהושת עליו בהרשעתו האחרונה.

13. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל וזאת במצטבר לכל עונש אחר אותו נושא הנאשם כיום.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים ממועד שחרורו הנאשם לא יבצע

עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים ממועד שחרורו הנאשם לא יבצע עבירת אלימות, או עבירת רכוש מסוג עוון למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, או עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

14. לאור העובדה שהנאשם נדון לתקופה לא מבוטלת של מאסר בפועל (בגין התיק הנוכחי וכן בגין הרשעתו האחרונה), לא מצאתי מקום להטלת ענישה כלכלית על הנאשם, כגון קנס כספי או תשלום פיצוי למתלוננת.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' כסלו תשע"ז, 20 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.